

z podziału resztę ceny sąd przekaze na rachunek mienia opuszczonego tej władzy, na której wniosek nastąpiła sprzedaż.

Art. 25. (1) Sumy pieniężne, uzyskane z realizacji wierzytelności i ze sprzedaży majątku ruchomego mienia opuszczonego, zarządzanego oddzielnie, łącznie z sumami przekazanymi przez sąd, zostaną przeznaczone na spłatę wierzytelności niezaspokojonych, według przepisów art. 24 ust. (3).

(2) Szczegółowe przepisy o podziale sum pieniężnych, uzyskanych w myśl ust. (1), o kolejności zaspokojenia wierzycieli i o środkach odwoławczych w postępowaniu podziałowym wyda w drodze rozporządzenia Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 26. (1) Nieruchomości ziemskie, położone poza granicami administracyjnymi miast, przejęte na własność Skarbu Państwa na podstawie ustawy niniejszej, przeznacza się na cele wskazane w ustawie z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1) i ustawie z dnia 17 grudnia 1920 r. o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr 4, poz. 18). Obszary leśne przekazane będą administracji lasów państwowych.

(2) Do nieruchomości, wymienionych w ust. (1), nie stosuje się przepisów art. 22 — 24. Odpowiedzialność Skarbu Państwa za zobowiązania tych nieruchomości ogranicza się do wysokości szacunku, sporządzonego w czasie przejęcia nieruchomości z zastosowaniem przepisów o szacowaniu nieruchomości przymusowo wykupywanych na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej. Przepisy o wypłacie wynagrodzenia za nieruchomości przymusowo wykupione na cele reformy rolnej, nie wyłączając art. 37 wymienionej ustawy, stosuje się odpowiednio.

Art. 27. (1) Jeżeli umowa, dotycząca mienia opuszczonego, zawarta po dniu 1 stycznia 1922 r. z oczywistą dla tego mienia szkodą, zobowiązuje Skarb Państwa lub związek samorządowy z tytułu przejęcia mienia do świadczeń wzajemnych, Skarb Państwa lub związek samorządowy mogą odstąpić od umowy przed upływem umówionego czasu i bez zachowania terminu wypowiedzenia.

(2) Przepis ustępu poprzedzającego nie narusza praw następców szczególnych osoby, która odniosła korzyść z czynności, jeżeli na-

stępca nabył prawo w dobrej wierze i pod tytułem obciążliwym.

Art. 28. (1) Bieg przedawnienia nabywczego, dotyczącego mienia opuszczonego, ulega przerwaniu z mocy samego prawa z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej.

(2) Osoby, które objęły mienie opuszczone w charakterze kuratora lub opiekuna, lecz następnie zaniechały przedstawiania sprawozdań i rachunków, nie mogą powoływać się na przedawnienie nabywcze.

Art. 29. (1) Jeżeli prawo posiadania i użytkowania mienia opuszczonego przeszło drogą spadku lub darowizny (art. 15 ust. (5); art. 21 ust. (6) zdanie ostatnie), to stopę podatku spadkowego bądź podatku od darowizn oznacza się według stosunku posiadacza dotychczasowego do posiadacza nowego.

(2) Nabycie mienia opuszczonego na własność, przewidziane w art. 15 ust. (6), bądź w art. 21 ust. (6) (zdaniu drugim), podlega podatkowi spadkowemu, o ile wiąże się z orzeczeniem przyznającym posiadanie i użytkowanie (art. 15 ust. (2); art. 21 ust. (6) zdanie pierwsze). Stopę tego podatku oznacza się w zasadzie według stosunku nabywcy do nieobecnego. Jeżeli własność przeszła na osobę, która nabyła prawo posiadania i użytkowania drogą spadku lub darowizny (ust. (1)), to stopę oznacza się według stosunku nabywcy do posiadacza poprzedniego, a od kwoty w ten sposób obliczonej potrąca się podatek wymierzony nabywcy w myśl ust. (1).

(3) Orzeczenie sądu, stwierdzające nabycie prawa własności (art. 15 ust. (6)), nie podlega opłacie stemplowej, o ile wiąże się z orzeczeniem, przyznającym posiadanie i użytkowanie (art. 15 ust. (2); art. 21 ust. (6) zdanie pierwsze).

Art. 30. Kto nie wykona obowiązku, przewidzianego w art. 3 ust. (1) lub w art. 4, — podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000 złotych.

Art. 31. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości oraz Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 32. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister

Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

406

USTAWA

z dnia 2 lipca 1937 r.

o zmianie ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich.

Art. 1. Wprowadza się w ustawie z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 247) zmiany następujące:

1) w art. 3 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Szkoły akademickie mogą się dzielić na wydziały, a wydziały na oddziały; mogą

również istnieć studia specjalne. Tworzenie nowych wydziałów oraz zwijanie istniejących następuje w drodze ustawodawczej, wyjąwszy przypadki łączenia lub podziału wydziałów. Łączenie wydziałów, ich podział lub zmiana ich nazw, jak również tworzenie, zwijanie i przemianowywanie oddziałów, studiów, katedr i zakładów następuje w drodze rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego po wysłuchaniu opinii lub na wniosek rady wydziałowej. Katedra obsadzona może być zwinięta jedynie na wniosek rady wydziałowej.”;

2) w art. 5 skreśla się ust. (2);

3) w art. 6 ust. (4) otrzymuje brzmienie:

„(4) Senat uchwała statut szkoły, jego zmiany oraz swój regulamin.”;

4) w art. 9:

w ust. (1) wyraz „trzech” zastępuje się wyrazem „dwóch”;

ust. (8) otrzymuje brzmienie:

„(8) W razie ustąpienia rektora przed ukończeniem kadencji, dokonywa się w jak najkrótszym czasie wyboru nowego rektora na pozostały okres kadencji. Jeżeli jednak od dnia opróżnienia urzędu rektora pozostaje do końca kadencji mniej niż 6 miesięcy, nowy rektor piastuje swój urząd przez całą następną kadencję.”;

5) w art. 11 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Rektor czuwa nad porządkiem na terenie szkoły przy pomocy organów szkolnych, ma prawo wydawania zarządzeń porządkowych, jest władny wezwać pomocy organów bezpieczeństwa, gdy uzna to za konieczne.”;

6) w art. 14 w ust. (1) wyraz „trzech” zastępuje się wyrazem „dwóch”;

7) po art. 14 wstawia się nowy art. 14a o brzmieniu:

„Art. 14a. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyznacza — w razie jednoczesnego opróżnienia urzędów rektora i prorektora — z grona profesorów tymczasowego zastępcę rektora, który pełni swe czynności do czasu objęcia urzędu przez rektora, wybranego w sposób, określony w art. 9.”;

8) w art. 15 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Obowiązkiem rady wydziałowej jest:

a) czuwanie nad rozwojem reprezentowanych przez nią nauk i nad ciągłością pracy w zakresie każdej z nich na wydziale. Rada wydziałowa jest odpowiedzialna za poziom naukowy pracy i za poziom nauczania;

b) dbałość o dobór odpowiednich sił naukowych oraz o odpowiednie warunki twórczości naukowej i działalności pedagogicznej;

c) dbałość o racjonalny układ programu wykładów i ćwiczeń oraz czuwanie nad jego należytym wykonaniem.”;

9) w art. 16 ust. (1), (2) i (3) otrzymują brzmienie:

„(1) Profesorowie zwyczajni, nadzwyczajni i delegaci docentów stanowią radę wydziałową.

(2) Rada wydziałowa może nadto powoływać do swego grona profesorów honorowych

oraz wykładowych na danym wydziale profesorów innych wydziałów i innych szkół akademickich, a również profesorów kontraktowych i zastępców profesorów.

(3) Statut szkoły określa sposób powoływania oraz uprawnienia wszystkich tych członków rady, którzy nie są profesorami zwyczajnymi i nadzwyczajnymi danego wydziału.”;

10) w art. 17 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Dziekan jest władzą zarządzającą i przedstawicielem wydziału, przewodniczącym rady wydziałowej i wykonawcą jej uchwał oraz przełożonym urzędników i funkcjonariuszów dziekanatu. Załatwia sprawy gospodarcze i administracyjne wydziału, czuwa nad należytym tokiem spraw, wchodzących w zakres działania rady wydziałowej, nad prawidłowym tokiem studiów i egzaminów oraz składa radzie wydziałowej — a za pośrednictwem rektora — zebraniu ogólnemu profesorów sprawozdanie z działalności wydziału.”;

11) w art. 20 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) W szkołach jednowydziałowych czynności rady wydziałowej, senatu i zebrania ogólnego profesorów spełnia rada profesorów; skład jej normują przepisy, dotyczące rad wydziałowych.”;

12) w art. 23:

w ust. (1) dodaje się nowe zdanie drugie o brzmieniu:

„Kierownik jest bezpośrednim przełożonym pomocniczych sił naukowych, urzędników i funkcjonariuszów niższych zakładu.”;

w ust. (2) skreśla się wyraz „(instytutu)” i dodaje się nowe zdanie drugie o brzmieniu:

„Pełnienie obowiązków kierownika zakładu może być powierzzone zastępcy profesora lub docentowi.”;

dodaje się nowy ust. (5) o brzmieniu:

„(5) W związku ze szkołami mogą pozostać zakłady, zorganizowane na zasadzie porozumienia z innymi ministrami lub instytucjami. Nazwy tych zakładów oraz normy ich organizacyjnej zależności od szkół ustalają rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wydane po porozumieniu się z senatem uczelni.”;

13) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„W celu zarządzania majątkiem własnym szkoły akademickiej może być powołany na podstawie statutu komitet administracyjny, jako organ doradczy rektora.”;

14) w art. 28 w ust. (1) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) nauczyciele akademicy, tj. profesoro-
wie honorowi, zwyczajni, nadzwyczajni, tytu-
larni, kontraktowi, docenci i zastępcy profes-
orów,”;

15) w art. 29 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Tytuł docenta i prawo nauczania otrzymuje się w szkołach akademickich zasadniczo przez habilitację; w szkołach artystycznych i w zakresie niektórych przedmiotów w innych szkołach tytuł i uprawnienia docenta mogą być uzyskiwane na podstawie wniosku

komisji kwalifikacyjnej, powołanej przez radę wydziałową.”;

16) w art. 30:

w ust. (1) skreśla się wyraz „artyści”,
ust. (5) otrzymuje brzmienie:

„(5) Uchwała rady wydziałowej, nadająca kandydatowi tytuł i prawa docenta, podlega zatwierdzeniu przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego po wysłuchaniu opinii senatu.”;

ust. (6) otrzymuje brzmienie:

„(6) Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego określa sposób postępowania habilitacyjnego, skład, zasady i sposób postępowania komisji kwalifikacyjnych w ramach powyższych postanowień.”;

ust. (9) otrzymuje brzmienie:

„(9) Rada wydziałowa może uznać kierowanie ćwiczeniami i pracami badawczymi przez docenta za równoważne z prowadzeniem wykładów.”;

17) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustala zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej docentów i tryb postępowania dyscyplinarnego.”;

18) w art. 36 ust. (3) otrzymuje brzmienie:

„(3) Profesor ustępujący z katedry zachowuje prawo korzystania z zakładów szkoły w ramach regulaminu zakładowego oraz prawo wykładowania. Profesor ustępujący z katedry z powodu nałożenia na niego kary dyscyplinarnej, orzekającej przeniesienie w stan spoczynku lub usunięcie z katedry, traci powyższe prawa. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na wniosek rady wydziałowej może mu te prawa przywrócić.”;

19) tytuł rozdziału F otrzymuje brzmienie:
„Studia i studenci”;

20) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„(1) Rok akademicki winien zawierać nie mniej niż 30 tygodni wykładowych i egzaminacyjnych. Nadzór bezpośredni nad przestrzeganiem tego przepisu należy do dziekana.”;

(2) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustala początek i podział roku akademickiego.”;

21) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„(1) Nauczanie w szkołach akademickich obejmuje wykłady, ćwiczenia i kierownictwo pracami samodzielnymi.

(2) Programy wykładów i ćwiczeń układają corocznie rady wydziałowe. Programy te przedstawia rektor do wiadomości Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.”;

22) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„W szkołach akademickich pobierane są opłaty. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustala wysokość, sposób pobierania, przeznaczenie i podział tych opłat, sposób zarządzania nimi oraz udzielanie odpowiednich ulg dla studentów niezamożnych a zdolnych.”;

23) w art. 41 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Szkoły akademickie mogą nadawać stopnie naukowe: niższy i wyższy. Stopień wyższy jest stopniem doktora. Szczegółową nazwę stopni, nadawanych przez każdą ze szkół, ustala rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wydane po wysłuchaniu opinii rad wydziałowych. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może dla obywateli państw obcych ustalić odmienne zasady uzyskiwania wyższego stopnia naukowego.”;

24) po art. 42 tytuł „G. Słuchacze.” skreśla się;

25) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„(1) Studentami szkoły akademickiej zostają kandydaci, którzy po przyjęciu do szkoły uzyskają obywatelstwo akademickie przez akt imatrykulacji.

(2) Kandydaci są przyjmowani zależnie od postanowień regulaminu danego wydziału przez dziekana lub komisję, wybraną w tym celu przez radę wydziałową. W razie odmownego załatwienia podania o przyjęcie kandydaci mają prawo odwołać się do senatu, który orzeka ostatecznie.

(3) Obywatele państw obcych, nie posiadający warunków przepisanych ustawą o ustroju szkolnictwa, mogą być przyjęci w charakterze studentów, jeżeli Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uzna przedstawione przez nich dowody wykształcenia za równorzędne z krajowymi.

(4) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może po wysłuchaniu rady wydziałowej ograniczyć liczbę przyjęć kandydatów na dany wydział.

(5) Warunki uczestniczenia w studiach specjalnych określają ich statuty.”;

26) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„(1) W szkołach akademickich mogą studiować wolni słuchacze, tj. osoby, dopuszczone do studiów w trybie, przewidzianym w art. 43 ust. (2), mimo braku warunków, wymaganych od studentów, lub nie ubiegające się o zaliczenie ich w poczet studentów.

(2) Rady wydziałowe mają prawo powziąć uchwałę nieprzyjmowania wolnych słuchaczy na dany wydział. Uchwała taka wymaga zatwierdzenia przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

(3) Wolni słuchacze nie podlegają imatrykulacji, składają jednak pisemne przyrzeczenie przestrzegania godności akademickiej i przepisów szkoły.

(4) Wolni słuchacze nie mają prawa składania egzaminów, mogą jednak składać kolokwia z wysłuchanych wykładów; pozbawienie prawa składania egzaminów nie dotyczy wolnych słuchaczy szkół i wydziałów artystycznych.

(5) Rada wydziałowa może zaliczyć studentom poprzednie studia, odbyte w charakterze wolnego słuchacza.

(6) Wolni słuchacze podlegają dyscyplinarnie władzom akademickim; stosowany wobec nich jest ten sam tryb postępowania dyscyplinarnego, co w stosunku do studentów. Karą porządkową jest upomnienie rektora, karami zaś dyscyplinarnymi są: nagana i pozbawienie wolnego słuchacza prawa studiowania na stałe lub na czas ograniczony.”;

27) w art. 50:

ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Naruszenie przez studenta przepisów akademickich, dopuszczenie się czynów przeciw obyczajności i porządkowi życia akademickiego lub wolności nauczania i studiowania lub uchybienie godności akademickiej pociąga za sobą ukaranie w drodze porządkowej lub dyscyplinarnej. Popełnienie wykroczenia, występku lub zbrodni pociąga za sobą niezależnie od odpowiedzialności według ustaw powszechnych również ukaranie w drodze porządkowej lub dyscyplinarnej. W razie dopuszczenia się powyższych czynów przez studenta, będącego w czynnej służbie wojskowej, władze uczelni nie wymierzają kary, lecz po przeprowadzeniu dochodzenia, zwracają się do Ministra Spraw Wojskowych o spowodowanie ukarania studenta na zasadzie wojskowych przepisów dyscyplinarnych; jeżeli by zaś uważały usunięcie studenta z uczelni za konieczne, zwracają się zarazem o odwołanie przeniesienia służbowego danego studenta na studia.”,

w ust. (2) zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Sądy karne powszechne zawiadamiają rektora o wdrożeniu postępowania karnego przeciwko studentom i wolnym słuchaczom.”,

w ust. (4) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) pozbawienie prawa udziału w życiu akademickim z zagrożeniem relegacji przez senat w razie wykroczenia przeciwko obowiązującym przepisom.”;

28) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„(1) Upomnienie, jako karę porządkową, wymierza dziekan lub rektor. Przeciw upomnieniu nie ma odwołania.

(2) W sprawach dyscyplinarnych orzekają:

a) komisja dyscyplinarna, powołana przez senat na przeciąg jednego roku spośród profesorów honorowych, zwyczajnych, nadzwyczajnych i docentów — w składzie dwóch sędziów i przewodniczącego,

b) senat — jako instancja odwoławcza — który rozpatruje sprawę na wniosek rektora albo na skutek pisemnego odwołania obwinionego; obwinionemu służy prawo odwołania się w razie nałożenia na niego kary usunięcia ze szkoły lub pozbawienia prawa do studiów akademickich.

(3) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może — w przypadku prze-

winień o charakterze zbiorowym, którym towarzyszą czyny przeciw wolności nauczania lub studiowania, albo w przypadku czynnych wystąpień przeciw profesorom lub władzom akademickim — powołać specjalną komisję dyscyplinarną, złożoną z profesorów i docentów szkół akademickich. Od kar, nałożonych przez tę komisję, nie ma odwołania. Jednakże Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może — po wysłuchaniu opinii senatu — kary prawomocnie nałożone złagodzić lub darować.

(4) Dziekan i rektor w zakresie wymierzania kary porządkowej oraz członkowie władz dyscyplinarnych w wykonywaniu swych czynności są samodzielni i niezależni.

(5) Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustala tryb zawieszania studentów w prawach akademickich oraz tryb postępowania dyscyplinarnego.”;

29) w art. 53:

w ust. (1) zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W zgromadzeniach tych mogą brać udział wyłącznie studenci i wolni słuchacze danej szkoły; na zgromadzeniach tych wolno omawiać tylko sprawy — związane ściśle z życiem akademickim — zgodnie z zapowiedzianym, a przez rektora zatwierdzonym, porządkiem obrad.”,

ust. (4) otrzymuje brzmienie:

„(4) Przepisy ogólne o zgromadzeniach mają zastosowanie do zgromadzeń studentów i wolnych słuchaczy, odbywających się poza terenem szkoły.”.

Art. 2. Kadencja rektorów i prorektorów, wybranych przed dniem wejścia w życie ustawy niniejszej, trwa trzy lata.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 247) z uwzględnieniem zmian, wynikających z ustawy z dnia 29 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 192) oraz z ustawy niniejszej.

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

W. Świątosławski